

LÀM THẾ NÀO ĐỂ GIÀNH LẠI TỰ DO

Hôm nay người viết xin vẫn tắt thảo luận về phương cách để đẩy mạnh tiến trình giành lại tự do cho dân tộc Việt Nam. Người viết xin cảm ơn một số góp ý của đồng hương tham dự buổi giới thiệu sách “Thắp Một Ngọn Nến Cho Thái Hà” của Linh Mục Pascal Nguyễn Ngọc Tĩnh tổ chức tại Melbourne vào ngày thứ Bảy 05/11/2011 vừa qua.

Tiếng Chuông Thái Hà

Chiều ngày 3/11/2011, tiếng chuông của nhà thờ Thái Hà đột nhiên vang vọng kêu gọi giáo dân đến bảo vệ nơi tôn nghiêm đang bị những “người lạ” xâm phạm. Cùng lúc là tiếng loa kêu gọi những người còn lương tri hãy rời khỏi khuôn viên nhà thờ.

Theo báo Hà Nội Mới thì những “người lạ” nói trên là đại diện Hội Cựu Chiến Binh và Hội Người Cao Tuổi, hai tổ chức ngoại vi của đảng Cộng sản. Khi chiếm được khuôn viên nhà thờ họ chửi bới, lăng mạ các tu sĩ và giáo dân. Họ gây náo loạn khuôn viên và phá hoại tài sản nhà thờ. Thật không ngờ những “cựu chiến binh” và những “người cao tuổi” lại có hành động côn đồ gây tiếng xấu đến Hà Nội, một thành phố được tự hào có ngàn năm văn hóa.

Blogger Người Buôn Gió phát hiện trong số người xâm nhập nhà thờ có cả một thiếu tá an ninh. Người này mặc đồ dân sự và quay phim đám đông đập phá. Như thế vụ tấn công này đã được “Đảng” và “Nhà Nước” đứng ra tổ chức và được sửa soạn khá chu đáo. Còn có cả người của “Đảng” được thu xếp quay phim tuyên truyền. Có điều chỉ khoảng một trăm người tham dự, con số tự nó lại nói lên sự thật là đảng cộng sản đã mất đi khả năng vận động quần chúng. Không còn mấy người tin và theo lệnh của “Đảng” làm những chuyện thiếu tư cách thiếu lương tâm.

Vụ tấn công còn bộc lộ bản chất của chế độ cộng sản: mượn mà không chịu trả, lại còn sử dụng côn đồ sử dụng công an đàn áp người đòi. Không riêng gì Thái Hà, đảng cộng sản luôn đối xử côn đồ với những người ôn hòa lên tiếng đòi lại các quyền tự do đã mất. Nhưng càng côn đồ thì cộng sản càng biểu lộ sự sợ hãi và cố gắng lợi ngược dòng thăng tiến dân tộc.

Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa

Thời đại ngày nay là thời đại thông tin toàn cầu, mọi tin tức [được] nhanh chóng phân tích và thông tin đến quảng đại quần chúng. Mọi sự thực lần lượt được phơi bày đánh tan mọi huyền thoại mọi tuyên truyền dối trá. Mọi tư tưởng mới mọi suy nghĩ khác biệt được

nhanh chóng lan truyền và đón nhận bởi một thế giới mở rộng đến mọi người không phân biệt biên giới quốc gia.

Những người trẻ, nhờ tiếp cận thông tin, một số nhờ [được] đào tạo [ở] nước ngoài, đã nhận ra nhu cầu thăng tiến đất nước cần gắn liền với tư tưởng mới, cách sống mới, cách suy nghĩ mới, cách làm việc mới, cách quản lý quốc gia mới. Họ nhận ra thời đại ngày nay là thời đại của tự do dân chủ. Họ thấy rõ nhu cầu thay đổi chính trị là cần thiết và đang bằng nhiều cách khác nhau vận động cho các chuyển biến chính trị tại Việt Nam. Đặc biệt một cao trào đấu tranh cho dân chủ càng ngày càng thu hút giới trẻ, tương lai và trụ cột của dân tộc Việt Nam.

Ngược lại giới cầm quyền cộng sản thì già nua, độc tài, bảo thủ, kém khả năng lại càng ngày càng lộ rõ bản chất theo Tàu bán nước. Tội bán nước sớm muộn cũng sẽ được lịch sử phán xét.

Nhiều diễn biến đang dồn dập xảy ra đưa đảng Cộng sản vào thế bị động. Có ai trong chúng ta tiên đoán được các cuộc biểu tình đã liên tục xảy ra giữa trung tâm Hà Nội, Sài Gòn, Bà Rịa... và cho đến nay những người tham dự biểu tình chưa ai bị bắt, bị khép tội. Họ còn kết thân dưới hình thức “Câu Lạc Bộ” của những người yêu nước. Họ được ủng hộ bởi một lực lượng dân tộc đang sửa soạn vận động toàn dân đứng lên. Đây là dấu hiệu rõ nhất nhà cầm quyền cộng sản sợ hãi tức nước vỡ bờ chưa dám ra tay trấn áp.

Sáng thứ ba 08/11/2011 trước cửa tòa Đại sứ quán Trung cộng tại Hà Nội khoảng 30 học viên Pháp Luân Công tọa thiền. Họ đòi nhà cầm quyền Bắc Kinh chấm dứt bức hại phong trào Pháp Luân Công và yêu cầu nhà cầm quyền Hà Nội lập tức thả hai ông Vũ Đức Trung và Lê Văn Thành đang bị giam cầm. Đây là cuộc tọa thiền lần thứ ba và kéo dài trên 1 tiếng trước khi bị an ninh cộng sản giải tán. Có ai trong chúng ta tiên đoán được nhiều cuộc tọa thiền như thế đang liên tục xảy ra.

Đó là những sinh hoạt công khai và hợp pháp có thể chứng kiến được, còn các tổ chức chống cộng thì âm thầm củng cố, phát triển để sẵn sàng chủ động cùng với toàn dân đứng dậy.

Thiên thời địa lợi nhân hòa xét ra đủ cả. Muốn đẩy mạnh đấu tranh dẫn đến thành công người viết xin phép được vấn tắt thảo luận việc lấy binh pháp “Công Tâm, Công Lương, Công Đền” làm phương hướng cho cuộc đấu tranh.

Công Tâm

Công tâm là vận động nhân tâm. Chúng ta vận động chính chúng ta bằng cách trau dồi cả tâm trí dững và sẵn sàng chủ động trong mọi tình huống. Chúng ta vận động để những

người đã dần thân trở nên tích cực hơn, chủ động hơn, gắn bó với nhau hơn. Chúng ta vận động các tổ chức chính trị liên kết và phân công trách nhiệm. Một cây làm chẳng nên non ba cây chụm lại nên hòn núi cao.

Chúng ta vận động để quần chúng tham gia đấu tranh. Quần chúng có người tích cực, có người thụ động. Thậm chí có người còn tiếp tay với cộng sản, còn tiếp tay giặc Tàu xâm lược.

Chúng ta vận động người tích cực dần thân đấu tranh, vận động người thụ động trở nên tích cực, vận động thành phần tiếp tay với giặc quay về với chính nghĩa dân tộc hay ít ra không chống lại nhân dân.

Chúng ta vận động để nhà cầm quyền cộng sản tránh tang thương đổ máu cho cả hai bên, trả lại quyền tự quyết dân tộc hay ít ra không để thiếu số cộng sản bị dồn vào đường cùng để phải đổ máu chống lại nhân dân. Làm được như thế là tối ưu công cuộc vận động nhân tâm.

Trong chế độ dân chủ ngay cả khi người cầm quyền không thực hiện được những gì đã hứa hay thiếu khả năng điều hành quốc gia, người đối lập muốn thắng cử đều phải đưa ra được những chính sách có thể thuyết phục được đa số dân phiếu cho mình.

Trong trường hợp Việt Nam, đảng cộng sản không chấp nhận đối lập và chọn phương cách đối đầu với toàn dân. Việc giải thể cộng sản sẽ ảnh hưởng đến toàn xã hội, vì thế chúng ta phải sửa soạn, trao đổi, xây dựng chiến lược và chính sách thích hợp nhất về chính trị, ngoại giao, kinh tế, giáo dục, y tế, an sinh xã hội.... Các chính sách cần cụ thể, khả thi, dễ truyền đạt, và bằng mọi cách thông tin rộng rãi đến quần chúng. Có thể chúng ta mới xây dựng được niềm tin về một Việt Nam Tự Do, sẽ thực sự mang lại cơm no áo ấm tự do hạnh phúc cho mọi người.

Một cách tổng quát, chế độ cộng sản tập trung mọi nguồn lực quốc gia vào tay các tập đoàn kinh tế, ngược lại doanh nghiệp tư nhân phải chịu thuế cao để bù lỗ cho các tập đoàn kinh tế quốc doanh. Doanh nghiệp tư nhân luôn phải cạnh tranh bất bình đẳng với các tập đoàn kinh tế quốc doanh. Đa số dân thành thị lại phụ thuộc vào khu vực doanh nghiệp tư nhân, giải thể cộng sản là tư nhân hóa doanh nghiệp quốc doanh tạo môi trường cạnh tranh lành mạnh hơn, lợi tức cao hơn, nhiều công ăn việc làm hơn, và việc làm sẽ vững chắc hơn cho người dân thành thị.

Một số doanh nhân trong thời gian qua nhờ nỗ lực kinh doanh đã trở nên giàu có. Họ vừa phải đóng thuế cho cộng sản, vừa chịu đựng một hệ thống tham nhũng thối nát bòn rút. Trên thương trường họ phải cạnh tranh bất bình đẳng với giai cấp thống trị. Họ vừa lo sợ đảng cộng sản sẽ cướp đi công lao gây dựng này, như nhiều lần cải tạo tư sản trước đây.

Khi những người này hiểu rõ chính sách kinh tế tự do gắn liền với một chính phủ dân chủ sẽ là nền tảng vững chắc bảo vệ tài sản do họ tạo ra và cho phép họ cạnh tranh bình đẳng trên thương trường, những người này sẽ góp phần không ít trong nỗ lực giải trừ cộng sản.

Khu vực nông nghiệp xưa nay lại bị bỏ quên, một chính sách hướng về Nông Thôn nhằm nâng cao đời sống vật chất và tinh thần nông dân sẽ giúp vận động tầng lớp này dần thân cho công cuộc đấu tranh chung.

Chúng ta cũng tiếp tục đẩy mạnh nỗ lực phá vỡ huyền thoại mà đảng cộng sản đã, đang, và sẽ tiếp tục thêu dệt. Sự sống còn của cộng sản dựa trên những huyền thoại. Do đó việc minh bạch mọi sự thật, mọi tội ác mà đảng cộng sản đã gây ra sẽ triệt tiêu khả năng chống cự của bạo quyền.

Để vận động nhân tâm chúng ta cần tiếp tục thu nhặt và phổ biến những hình ảnh tin tức về những cá nhân đang tiếp tục cản trở bước tiến dân tộc, những cá nhân đang tiếp tục tham nhũng tiếm đoạt tài sản Quốc Gia. Những tài liệu này trước nhất gây áp lực làm giảm tội ác do họ gây ra, sau đó dùng để truy tố khi Việt Nam đã đạt được tự do dân chủ.

Trên thực tế đảng cộng sản xây dựng dựa trên chuyên chế, lấy bạo lực làm phương tiện để bảo vệ chế độ. Thành phần thừa hành chiếm đa số, lại phải trực tiếp thi hành bạo lực, thi hành những mệnh lệnh từ giai cấp cầm quyền đưa ra. Họ mang một nỗi lo sợ sẽ bị trả thù hay bị mang ra trước pháp luật. Một chính sách đại ân xá những tội ác do những thành phần thừa hành đã mắc phải sẽ tách thành phần này khỏi giai cấp bảo thủ thống trị, giúp họ quay trở về với chính nghĩa dân tộc. Lấy chính nghĩa để thắng hung tàn, lấy trí nhân mà thay cường bạo.

Những quân nhân hay cảnh sát nếu thực hiện đúng nhiệm vụ của mình là bảo vệ Tổ Quốc, bảo vệ an ninh cho người dân thì sẽ tiếp tục chức năng và vai trò của họ.

Lương hưu là quyền lợi của những người đã nhiều năm đóng góp cho đất nước dân tộc. Vì thế lương hưu của đại đa số những người đã làm việc dưới chế độ cộng sản, như giáo viên, quân nhân, công chức... sẽ được duy trì. Lẽ đương nhiên những người làm công tác “Đảng” chỉ biết tuyên truyền láo khoét hay công an cộng sản chỉ biết “trung với Đảng” đàn áp người dân thì không xứng đáng để hưởng lương hưu.

Nói về chính sách hưu liễm chúng ta cũng cần phải đặc biệt quan tâm đến các chiến sỹ, các thương binh trong quân lực Việt Nam Cộng Hòa nay đều đã đến tuổi hưu trí. Sau 1975 họ và gia đình bị đối xử bất công. Đa số luôn sẵn sàng đứng lên giành lại những gì đã mất: danh dự, tự do, và tổ quốc. Họ xứng đáng [được] trợ dưỡng và đặc biệt chăm sóc khi tuổi đã về chiều.

Dưới thể chế dân chủ người dân sẽ chọn lựa những nhà lãnh đạo ở mọi cấp chính quyền từ Trung ương đến địa phương. Chính trong môi trường này những người trẻ có tài có đức đều có cơ hội tham gia điều hành quốc gia. Giới trẻ thường chấp nhận và đẩy mạnh cải cách. Cải cách chính là nhu cầu thiết yếu để xây dựng và phát triển Việt Nam. Vận động giới trẻ Việt Nam dân thân đấu tranh và qua đấu tranh họ sẽ tự giới thiệu đến quần chúng để được chọn lựa tham gia vào một chính quyền dân chủ. Ông bà ta thường dạy thà làm tớ kẻ khôn còn hơn làm thầy người dại. Trong tình hình hiện nay người dại lại làm thầy kẻ khôn.

Lẽ đương nhiên chúng ta còn vận động những người hay chính quyền ngoại quốc yểm trợ cho công cuộc đấu tranh giải thể cộng sản Việt Nam. Và cũng đương nhiên chống Trung cộng cũng chính là đấu tranh giải thể chế độ cộng sản tại Việt Nam. Sự sống còn của hai đảng Cộng sản luôn gắn liền nhau.

Nói tóm lại vận động nhân tâm chính là vận động toàn dân đấu tranh, mỗi người đều có thể trở thành chiến sỹ tự do. Ai cũng có thể dễ dàng thông tin và chia sẻ suy nghĩ đến bạn bè, gia đình, hàng xóm.... Sự quan tâm, tin tức và sự thật sẽ thúc đẩy mọi người tham gia nỗ lực giải trừ cộng sản. Người đấu tranh có nắm vững quy tắc này thì mới có thể hòa đồng và vận động người người đứng lên, nhà nhà đứng lên giành lại tự do cho cộng đồng dân tộc.

Công Lương

Công lương tức là tiêu diệt nguồn tiếp tế cho bạo quyền cộng sản hay phong tỏa kinh tế đối phương. Đã từ lâu người Việt hải ngoại thường khuyên nhủ nhau giới hạn gởi tiền về Việt Nam, giới hạn về thăm nhà, đừng đi du lịch. Kết quả những lời kêu gọi đều có giới hạn vì chúng ta đều có bổn phận và trách nhiệm đối với gia đình và những người còn ở lại Việt Nam. Tình hình hiện nay đảng Cộng sản đang cần ngoại tệ, thiếu ngoại tệ cộng sản sẽ mất sức đề kháng, sẽ bị tê liệt, và vì thế chúng ta cần hy sinh phong tỏa kinh tế của cộng sản. Cũng như đấu tranh chính trị nếu thiếu hy sinh chúng ta không thể thực hiện được ước nguyện của mình.

Ở Hải ngoại việc làm từ thiện là một đề tài gây nhiều tranh cãi. Ở đây người viết không muốn tranh luận mà chỉ mong bạn đọc nhìn ra chế độ cộng sản hiện nay đang khát tiền và mọi giới hạn chuyển ngoại tệ về Việt Nam đều là trực tiếp đóng góp cho việc giải thể chế độ cộng sản Việt Nam.

Nếu ai đó còn nghĩ việc làm từ thiện là việc làm “phi chính trị” thì người viết xin nhắc lại trường hợp cô Mi Vân, một người Việt có quốc tịch Na Uy. Một người đã nhiều lần về Việt Nam làm từ thiện. Ngày 17/10/2011 vừa qua, cô không được nhập cảnh Việt Nam. Được Đài Á Châu phỏng vấn, cô Mi Vân cho biết Tòa Đại Sứ Cộng Sản tại Thái Lan

khuyên nếu cô muốn tiếp tục làm từ thiện thì phải thông qua “Mặt Trận Tổ Quốc” hay “đoàn Thanh Niên”, [là] hai cánh tay nối dài của “Đảng”.

Cũng vậy, trong khi nhà cầm quyền cộng sản chiếm nhà thờ chiếm chùa thì việc phải làm là giúp bảo vệ nơi tôn nghiêm và đòi lại những gì thuộc về chúng ta. Khi đất nước có tự do mọi người đều có quyền làm từ thiện mà không phải xin phép ai. Vì thế việc chúng ta cần làm là đòi lại quyền được làm từ thiện.

Chúng ta cũng kêu gọi nhau mua vàng, mua ngoại tệ, hay gửi tiền ngân hàng ngoại quốc thay vì để tiền trong ngân hàng Việt Nam. Bất cứ hành động nào làm suy yếu khả năng chống đỡ của bạo quyền cộng sản đều tích cực rút ngắn ngày Việt Nam có tự do.

Cộng đồng và các Tổ chức hải ngoại cần liên tục lên tiếng về việc sử dụng tiền thuế của người gốc Việt một cách hiệu quả thay vì viện trợ cho nhà cầm quyền cộng sản. Chúng ta cũng có thể vận động các quốc gia ngưng, giảm, hay kiểm soát chặt chẽ tiền cho cộng sản vay mượn.

Có lập luận cho rằng nếu cộng sản Việt Nam bị kiệt quệ về kinh tế thì sẽ càng lệ thuộc vào Tàu. Thực tế cho thấy đảng Cộng sản Việt Nam luôn lệ thuộc tư tưởng, lệ thuộc chính trị, lệ thuộc kinh tế và để sống còn đang dựa hẳn vào Tàu. Họ càng dựa vào Tàu thì bản chất tay sai bán nước càng lộ rõ và Việt Nam càng sớm có dân chủ tự do. Dân tộc thì trường tồn nhưng chế độ thì tạm thời. Lịch sử Việt Nam chưa bao giờ chấp nhận một chế độ theo Tàu bán nước.

Công Đòn

Tôn Tử nhận xét “**Thượng sách là công tâm; trung sách là công lương; hạ sách mới công thành**”. Nhiều sự kiện liên tiếp xảy ra cho thấy hệ thống chính trị tại Việt Nam sẽ phải thay đổi và có thể thay đổi bất cứ lúc nào. Nội bộ cộng sản có thể phân hóa đến độ đảo chánh? Nội chiến giữa những người theo và chống Tàu? Chiến tranh giữa hai nước? Chuyện gì cũng có thể xảy ra và có thể xảy ra bất cứ lúc nào.

Toàn khối cộng sản Âu Châu sụp đổ chỉ trong một thời gian rất ngắn. Sửa soạn tốt công tâm và công lương chính là sửa soạn để chủ động trong mọi tình thế có thể xảy ra.

Duổi Chó

Lẽ ra bài viết được kết thúc ở đây nhưng sáng ngày 7/11/2011, một đoạn video được đưa lên YouTube với tựa đề “Đuổi Chó” chiếu cảnh một tàu Việt Nam rượt đuổi và chạm vào tàu hải giám Trung cộng. Đoạn phim đã [được] nhanh chóng truyền đi [và] được phân tích dựa trên nhiều câu hỏi: đoạn phim là thật hay giả? Xảy ra lúc nào? Ai đưa ra? Mục đích

đưa ra? Kết quả việc đưa ra? Tại sao không thấy phản ứng chính thức của hai phía cầm quyền Trung – Việt? Phản ứng của cộng đồng mạng chứng tỏ chúng ta đã trưởng thành và chủ động kiểm soát mọi tình huống.

Người viết muốn nhắc đến đoạn Video vì nó ít nhiều củng cố nhận định trước đây của người viết “*Sự nhu nhược, dễ hèn của Bộ Chính Trị không có nghĩa là Việt Nam sẽ tránh được chiến tranh. Quân Tàu có thể gây chiến nổ súng trước. Hải Quân Việt Nam cũng có thể nổ súng vì không thể mãi chịu ơn hèn làm nô lệ tay sai để bị muôn đời nguyền rủa. Chiến Tranh có thể xảy ra bất cứ lúc nào.*”

Từ 1945 đến 1989, đảng Cộng sản đã liên tục đưa Việt Nam từ cuộc chiến tranh này sang cuộc chiến tranh khác. Chiến tranh chỉ mang đến khổ lụy cho dân chúng, kiệt quệ quốc gia nhưng chiến tranh lại giúp giới cầm quyền cộng sản củng cố quyền lực thêm quyền lợi. Chiến tranh là phương tiện phục vụ quyền lợi riêng tư của giới cầm quyền. Bao xương máu của dân tộc đã phải đổ để xây quyền lực và quyền lợi của giai cấp cầm quyền Việt Nam.

Nếu chiến tranh lại xảy ra, nguyên nhân vẫn là tranh chấp giữa những kẻ cầm quyền. Chiến tranh sẽ làm cho chúng ta quên đi các thất bại về ngoại giao, chính trị, văn hóa, giáo dục... và nhất là kinh tế đang dẫn đến sự sụp đổ của chế độ cộng sản Việt-Trung. Cần hiểu rõ điều này để thấy rõ chiến tranh sẽ tránh được khi Việt Nam có tự do dân chủ. Nhưng nếu chiến tranh xảy ra và nếu chúng ta biết chủ động thì chiến tranh cũng là thời điểm để thay đổi hệ thống chính trị đang trong thời kỳ sụp đổ. Trong bài tới người viết thảo luận thêm về đề tài này.

Kết

Tóm lại, thiên thời địa lợi nhân hòa đều đủ cả. Đồng bào quốc nội đã đứng lên đòi tự do yêu nước, đòi tự do tôn giáo, đòi đất.... Cuộc đấu tranh đòi lại những gì đã bị cộng sản cướp đi là cuộc đấu tranh toàn Diện toàn Dân.

Trong cuộc đấu tranh toàn diện toàn dân, mỗi người chúng ta đều có thể trở [thành] chiến sỹ: vận động nhân tâm, tiêu diệt khả năng kháng cự của giặc, và vận động toàn dân đứng lên. Mỗi người chúng ta đều có thể đóng góp: người có trí góp trí, người có sức góp sức, người có của góp của. Đấu tranh vận động nhân tâm là phương cách giúp chúng ta bớt đổ xương, đổ máu, đổ công sức, để dành công sức và xương máu cho việc thiết lập và xây dựng lại Việt Nam.

Vận động nhau cùng đứng lên vì tự do là lẽ sống của dân tộc. Có tự do chúng ta mới có thể giành lại đất nước từ tay giặc Tàu xâm lược. Có tự do chúng ta mới có thể xây dựng

được một Việt Nam Độc Lập Dân Chủ và Phú Cường. Tự do chính là mục tiêu tối hậu của công cuộc đấu tranh giải trừ cộng sản, kiến thiết và xây dựng Việt Nam.

Nguyễn Quang Duy
Melbourne, Úc Đại Lợi
10/11/2011